

разбирахме, кога имаше осъдени за обесване, както разумѣвахме, кога имаше и заточеници за изпрашане. Тогавашниятъ пловдивски градоначалникъ, Едхемъ ага, имаше силенъ гласъ, и за длъжностъ или удоволствие считаше още повече да усели органа си, когато правѣше разпореждания за обесване или заточение на българи злощастници. Тия разпореждания се слушаха, слѣдователно, и въ нашата тѣмница. Още ми звѣнѣтъ въ ушиятъ неговитъ грѣмогласни заповѣди на полицейскитѣ, които се изпращаха да бѣсятъ въ по-главнитѣ села нѣкои отъ осъденитѣ, за да се вдѣхне по тоя начинъ тероръ у селянитѣ. И до днесъ помня ужаса, съ който чухме, че ще се бѣси и Д-ръ Киро Поповъ отъ Карлово, зеть на приснопаметния Райно Поповичъ и братъ на Н. Високопрѣосвещенство Врачански митрополитъ, г. Константинъ. Споредъ както азъ съмъ забѣлѣжилъ, тоя нашъ добъръ сродникъ и приятель прѣтърпѣ мъжническа смърть въ Пловдивъ, съ други нѣкои карловци, на 12 септември, недѣля, подиръ нашето прѣмѣстване въ послѣдния ни затворъ. И подиръ неговото обесване, въ моитѣ бѣлѣжки нѣма вече забѣлѣзано да е прѣтърпѣлъ въ Пловдивъ смъртното наказание другъ нѣкой страдалецъ.

Тая сравнителна мекостъ и новиятъ параграфъ на Вакъжъти ни вдѣхнаха надежда и за нашата сѫдба. Заточението на първите 120 души ни утѣши съ мисъльта, че и ние можемъ най-послѣ да бѣдемъ заточени и да се избавимъ отъ най-лошото наказание.

Тая надежда и тая утѣха, азъ съобщихъ на моитѣ домашни. И отъ тѣхъ скоро получихъ отговоръ, че Ибрахимъ паша посѣтилъ английския вице-консулъ, г. Калверта, и му съобщилъ, че скоро ние ще бѣдемъ изпратени за Цариградъ.

И подиръ това свое заявление обаче, Ибрахимъ паша тръгналъ за Цариградъ, безъ да ни заведе съ себе си. Той оставилъ Пловдивъ кждѣ срѣдата на октомври, и не се върна вече. Види се, че чашата на неговитѣ злодѣяния бѣше прѣпълнена и за Високата Порта.

На неговото място, като воененъ командантъ, остана въ Пловдивъ Рифаатъ паша. Слабохарактеренъ, нерѣшителенъ, замѣстникъ на Ибрахимъ паша нѣмаше нито смѣлостта да бѣде справедливъ къмъ българитѣ нито куража да не се вдава на внушенията на мусулманския фанатизъмъ. И въ не-